

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT KOMISJI

Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych
(metodyka sprawozdawczości niefinansowej)

(2017/C 215/01)

Spis treści

	<i>Strona</i>
1. Wprowadzenie	1
2. Cel	4
3. Podstawowe zasady	5
3.1. Ujawnianie istotnych informacji	5
3.2. Rzetelne, wyważone i zrozumiałe	7
3.3. Kompleksowe, lecz zwięzłe	7
3.4. Strategiczne i zorientowane na przyszłość	8
3.5. Ukierunkowane na zainteresowane strony	9
3.6. Spójne i jednolite	9
4. Treść	9
4.1. Model biznesowy	10
4.2. Polityki i należyta staranność	10
4.3. Wynik	12
4.4. Główne ryzyka i zarządzanie nimi	12
4.5. Kluczowe wskaźniki efektywności	13
4.6. Aspekty tematyczne	14
5. Ramy sprawozdawczości	19
6. Ujawnianie informacje dotyczące różnorodności składu zarządu	19

1. WPROWADZENIE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE ⁽¹⁾ w sprawie ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy („dyrektywa”) weszła w życie dnia 6 grudnia 2014 r. Dyrektywa ta zmienia dyrektywę 2013/34/UE ⁽²⁾ w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek. Zainteresowane przedsiębiorstwa rozpoczną stosowanie dyrektywy od 2018 r. w odniesieniu do informacji dotyczących roku obrotowego 2017.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

Oczekiwana jest większa przejrzystość, aby zwiększyć odporność przedsiębiorstw⁽¹⁾ i poprawić ich funkcjonowanie zarówno pod względem finansowym, jak i niefinansowym. Z czasem doprowadzi to do bardziej dynamicznego wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia oraz zwiększenia zaufania wśród zainteresowanych stron, w tym inwestorów i konsumentów. Przejrzyste zarządzanie przedsiębiorstwem jest również zgodne z polityką inwestycji długoterminowych.

Wymogi dotyczące ujawniania informacji niefinansowych mają zastosowanie do niektórych dużych przedsiębiorstw zatrudniających powyżej 500 pracowników, ponieważ koszty zobowiązania małych i średnich przedsiębiorstw do ich stosowania mogłyby przewyższać związane z nimi korzyści. Podejście to ogranicza obciążenie administracyjne do minimum. W miejsce przedstawiania wyczerpującego, szczegółowego sprawozdania przedsiębiorstwa są zobowiązane do ujawniania odpowiednich, użytecznych informacji niezbędnych do zrozumienia ich rozwoju, wyników, sytuacji oraz wpływu ich działalności. Istnieje też możliwość ujawniania informacji na poziomie grupy, więc poszczególne przedsiębiorstwa powiązane należące do jednej grupy nie będą musiały tego robić indywidualnie. Dyrektywa zapewnia również przedsiębiorstwom znaczną elastyczność w zakresie ujawniania odpowiednich informacji w sposób, jaki uznają za najbardziej użyteczny, w tym w odrębnym sprawozdaniu. Przedsiębiorstwa mogą się opierać na międzynarodowych, unijnych lub krajowych zasadach ramowych.

Właściwe ujawnianie informacji niefinansowych stanowi kluczowy element umożliwiający zrównoważone finansowanie. Dnia 28 października 2016 r. Komisja Europejska podjęła decyzję o powołaniu grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania. Wpisuje się ona w realizację celu Komisji polegającego na opracowaniu nadrzędnej i kompleksowej strategii UE na rzecz zrównoważonego finansowania w ramach unii rynków kapitałowych. Oczekuje się, że grupa przedstawi Komisji szereg zaleceń w zakresie polityki do końca 2017 r.

Cele zrównoważonego rozwoju ONZ i porozumienie klimatyczne z Paryża

W odpowiedzi na rezolucję pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2015 r. dnia 22 listopada 2016 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy”⁽²⁾. Wymogi dotyczące ujawniania informacji wynikające z dyrektywy w znacznym sposób przyczyniają się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, na przykład celu 12. dotyczącego zapewnienia wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji⁽³⁾ oraz celu 5. dotyczącego osiągnięcia równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt⁽⁴⁾.

Wymogi te wpisują się również we wdrażanie porozumienia klimatycznego z Paryża, w szczególności oczekuje się, że zwiększenie przejrzystości doprowadzi do większej zgodności przepływów finansowych z dążeniem do niskiej emisji gazów cieplarnianych oraz rozwoju odpornego na zmianę klimatu.

Rada Stabilności Finansowej

Na wniosek ministrów finansów i prezesów banków centralnych państw grupy G-20 w grudniu 2015 r. Rada Stabilności Finansowej powołała branżową grupę zadaniową do celów opracowania zaleceń w zakresie dobrowolnego ujawniania informacji dotyczących ryzyka finansowego związanego z klimatem. Stanowi to uzupełnienie prac prowadzonych przez Grupę na rzecz Badań Zielonego Finansowania w ramach G-20.

Prace grupy zadaniowej były ściśle monitorowane i zostały uwzględnione w możliwie największym zakresie w niniejszych wytycznych⁽⁵⁾. Co do zasady zalecenia grupy zadaniowej obejmują obszary już zidentyfikowane w dyrektywie, takie jak zarządzanie, strategia, zarządzanie ryzykiem i wskaźniki.

Niewiążące wytyczne

Art. 2 dyrektywy odnosi się do „wytycznych dotyczących sprawozdawczości” i stanowi, że „Komisja przygotowuje niewiążące wytyczne dotyczące metodologii raportowania informacji niefinansowych, w tym niefinansowych kluczowych — ogólnych i sektorowych — wskaźników wyników, z myślą o ułatwieniu odpowiedniego, użytecznego i porównywalnego ujawniania informacji niefinansowych przez jednostki [...]”.

Motyw 17 dyrektywy stanowi, że przygotowując niewiążące wytyczne, „Komisja powinna uwzględniać aktualne najlepsze praktyki, rozwój sytuacji międzynarodowej oraz wyniki odnośnych inicjatyw Unii”.

⁽¹⁾ W niniejszych wytycznych termin „przedsiębiorstwo” jest stosowany w celu ułatwienia lektury na oznaczenie „podmiotu” sprawozdawczego będącego zarówno pojedynczą „jednostką”, jak i „grupą” pod nazwą swojej jednostki dominującej.

⁽²⁾ COM(2016) 739 final.

⁽³⁾ Cel 12.6: „Zachęcać przedsiębiorstwa, w szczególności te duże i międzynarodowe, do wdrażania praktyk w zakresie zrównoważonego rozwoju i uwzględniania informacji na ten temat w swoich cyklicznych raportach”.

⁽⁴⁾ Cel 5.5: „Zapewnić kobietom pełny i efektywny udział w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach w życiu politycznym, ekonomicznym i publicznym oraz równe szanse w pełnieniu funkcji przywódczych”.

⁽⁵⁾ Oczekuje się, że grupa zadaniowa przedstawi sprawozdanie końcowe podczas szczytu grupy G-20 w dniach 7–8 lipca 2017 r.

Bez względu na to przedsiębiorstwa mogą się zdecydować na stosowanie powszechnie akceptowanych, wysokiej jakości ram sprawozdawczości, przy zapewnieniu częściowej lub pełnej zgodności z tymi ramami. Przedsiębiorstwa mogą się opierać na międzynarodowych, unijnych lub krajowych zasadach ramowych i w takim wypadku wskazać, które zasady ramowe stosują.

Komisja zachęca przedsiębiorstwa do skorzystania z elastyczności zapewnionej w dyrektywie podczas ujawniania informacji niefinansowych. Celem niniejszych wytycznych nie jest ograniczenie innowacyjności praktyk w zakresie sprawozdawczości.

Konsultacje publiczne ⁽¹⁾

Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje publiczne obejmujące konsultacje publiczne przeprowadzane za pośrednictwem internetu na szeroką skalę. Proces konsultacyjny obejmował również wywiady z ekspertami, warsztaty z zainteresowanymi stronami oraz konsultacje z wyżej wspomnianą grupą ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania.

Krajowe, unijne i międzynarodowe zasady ramowe

Przygotowując niniejsze wytyczne, Komisja dokonała przeglądu krajowych, unijnych i międzynarodowych zasad ramowych. Niniejsze wytyczne wiele zawdzięczają wiodącej roli i wiedzy organizacji opracowujących wspomniane zasady ramowe. W szczególności zasady i treści opisane w niniejszym dokumencie w znacznej mierze opierają się na takich zasadach ramowych, jak:

- projekt na rzecz ujawniania informacji dotyczących emisji dwutlenku węgla (CDP, dawniej Carbon Disclosure Project),
- Rada ds. Standardów Ujawniania Informacji dotyczących Klimatu (Climate Disclosure Standards Board),
- Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka wraz z suplementami,
- system ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) wraz z powiązаныmi sektorowymi dokumentami referencyjnymi,
- kluczowe wskaźniki efektywności Europejskiej Federacji Stowarzyszeń Analityków Finansowych z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, Wytyczne dotyczące włączenia kryteriów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego do analizy finansowej i wyceny spółek,
- Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza,
- Wytyczne FAO–OECD dotyczące odpowiedzialnych łańcuchów dostaw rolnych,
- Wytyczne dotyczące sprawozdania strategicznego Rady ds. Sprawozdawczości Finansowej Zjednoczonego Królestwa,
- Wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju dla przedsiębiorstw wielonarodowych,
- Wytyczne dotyczące ram sprawozdawczości w zakresie biznesu i praw człowieka,
- norma ISO 26000 Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej,
- Międzynarodowe Zintegrowane Ramy Sprawozdawczości,
- Modelowe wytyczne dotyczące przekazywania informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego inwestorom uczestniczącym w Inicjatywie ONZ na rzecz Zrównoważonych Giełd Papierów Wartościowych,
- Protokół w sprawie kapitału naturalnego,

⁽¹⁾ Więcej informacji dotyczących procesu konsultacji publicznych znajduje się na stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/finance/company-reporting/non-financial_reporting/index_en.htm#related-documents.

- Wytyczne dotyczące śladu środowiskowego produktu i organizacji,
- Rada ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości,
- Kodeks zrównoważonego rozwoju wydany przez niemiecką Radę na rzecz Zrównoważonego Rozwoju,
- Trójstronna deklaracja zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej,
- inicjatywa Global Compact,
- cele zrównoważonego rozwoju ONZ, rezolucja z dnia 25 września 2015 r. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”,
- Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka wdrażające ramy ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”.

Uwaga

Niniejszy dokument został przygotowany zgodnie z art. 2 dyrektywy 2014/95/UE, aby pomóc zainteresowanym przedsiębiorstwom w ujawnianiu informacji niefinansowych w odpowiedni, użyteczny, spójny i bardziej porównywalny sposób. Niniejszy komunikat zawiera niewiążące wytyczne i nie tworzy nowych zobowiązań prawnych. W zakresie, w jakim niniejszy komunikat może zawierać wykładnię dyrektywy 2014/95/UE, stanowisko Komisji pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek wykładni przedmiotowej dyrektywy, której może dokonać Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przedsiębiorstwa korzystające z niniejszych wytycznych mogą się również opierać na międzynarodowych, unijnych lub krajowych zasadach ramowych. Niniejszy dokument nie stanowi standardu technicznego i ani sporządzający oświadczenia na temat informacji niefinansowych, ani żadna inna strona – działająca w imieniu sporządzającego lub w inny sposób – nie powinni powoływać się na zgodność oświadczeń na temat informacji niefinansowych z niniejszym dokumentem.

2. CEL

Celem niniejszych wytycznych jest wsparcie przedsiębiorstw w ujawnianiu wysokiej jakości, odpowiednich, użytecznych, spójnych i bardziej porównywalnych informacji niefinansowych (środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem) w sposób, który sprzyja odpornemu i zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu i wzrostowi zatrudnienia oraz zapewnia przejrzystość zainteresowanym stronom. Niniejsze niewiążące wytyczne zostały zaproponowane w ramach wymogów sprawozdawczych przewidzianych w dyrektywie. Ich celem jest wsparcie przedsiębiorstw w sporządzaniu odpowiednich, użytecznych i związanych oświadczeń na temat informacji niefinansowych zgodnie z wymogami dyrektywy. Podjęto znaczące wysiłki w celu uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego, szablonowego ujawniania informacji lub jedynie zaznaczania odpowiednich pól w formularzu.

W niniejszych niewiążących wytycznych położono nacisk na odpowiednie, użyteczne i porównywalne informacje niefinansowe zgodnie z art. 2 dyrektywy 2014/95/UE w sprawie ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy.

Niniejsze wytyczne są skierowane do przedsiębiorstw, które zgodnie z dyrektywą mają obowiązek ujawniać informacje niefinansowe w swoim sprawozdaniu z działalności. Niewiążące wytyczne mogłyby jednak reprezentować najlepszą praktykę dla wszystkich przedsiębiorstw, które ujawniają informacje niefinansowe, w tym innych przedsiębiorstwach nieobjętych zakresem stosowania dyrektywy.

Komisja Europejska przygotowała niniejsze wytyczne, aby wypracować opartą na zasadach metodę odpowiednią dla przedsiębiorstw należących do wszystkich sektorów gospodarki, która pomaga im w ujawnianiu odpowiednich, użytecznych i porównywalnych informacji niefinansowych. W tym celu Komisja uwzględniła najlepsze praktyki, istotne zmiany oraz wyniki powiązanych inicjatyw zarówno na poziomie unijnym, jak i na poziomie międzynarodowym.

Niniejsze wytyczne zostały ujęte w kontekście sprawozdania z działalności. Zgodnie z art. 1 dyrektywy możliwy jest jednak alternatywny sposób złożenia oświadczenia na temat informacji niefinansowych.

Celem jest zapewnienie wyważonych i elastycznych wytycznych dotyczących raportowania informacji niefinansowych w sposób, który pomaga przedsiębiorstwom w ujawnianiu istotnych informacji w sposób spójny i konsekwentny. Niniejsze wytyczne powinny pomóc w zapewnieniu porównywalności przedsiębiorstw i sektorów w możliwie największym zakresie.

W ramach tego podejścia uznaje się znaczną różnorodność zainteresowanych przedsiębiorstw i sektorów, jak również okoliczności, które przedsiębiorstwa muszą odzwierciedlać w swoich sprawozdaniach. Podjęto znaczące wysiłki w celu uniknięcia uniwersalnego podejścia oraz nadmiernej normatywnej metodyki.

W wytycznych uznaje się znaczenie związków między informacjami oraz wzajemnych powiązań między nimi (łączność) niezależnie od tego, czy zachodzą one pomiędzy różnymi aspektami informacji niefinansowych czy też pomiędzy informacjami finansowymi a niefinansowymi.

3. PODSTAWOWE ZASADY

3.1. Ujawnianie istotnych informacji

Art. 1 dyrektywy stanowi, że zainteresowane przedsiębiorstwa:

„[...] ujmują w sprawozdaniu z działalności oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje – w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności [...]”.

Istotność jest koncepcją, która jest już powszechnie wykorzystywana przez sporządzających informacje finansowe, audytorów i użytkowników tych informacji. Dogłębne zrozumienie przez przedsiębiorstwo najważniejszych elementów jego łańcucha wartości pomaga zidentyfikować podstawowe kwestie oraz ocenić, co sprawia, że dana informacja jest istotna.

W art. 2 pkt 16 dyrektywa o rachunkowości (2013/34/UE) definiuje się istotną informację jako „status informacji, w przypadku których można słusznie oczekiwać, że ich pominięcie lub nieprawidłowość mogą wpływać na decyzje podejmowane przez użytkowników na podstawie sprawozdań finansowych danej jednostki. Istotność poszczególnych pozycji ocenia się w kontekście innych podobnych pozycji”.

W dyrektywie wprowadza się nowy element, który należy wziąć pod uwagę przy ocenie istotności informacji niefinansowych, odnosząc się do *informacji* „w stopniu niezbędnym do zrozumienia [...] wpływu działalności (przedsiębiorstwa)” ⁽¹⁾.

Motyw 8 dyrektywy stanowi, że „jednostki objęte niniejszą dyrektywą powinny przekazywać dostateczne informacje na temat kwestii, które wyróżniają się jako mogące z wysokim prawdopodobieństwem spowodować wystąpienie głównych ryzyk związanych z dotkliwymi skutkami, a także na temat ryzyk, które już wystąpiły [...]” ⁽²⁾.

Wpływ działalności przedsiębiorstwa stanowi istotną kwestię do rozważenia podczas ujawniania informacji niefinansowych. Wpływ może być pozytywny lub negatywny. Ujawnianie istotnych informacji powinno objąć obydwie te rodzaje informacji w jasny i wyważony sposób. Oczekuje się, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych będzie odzwierciedlać rzetelny obraz informacji, których potrzebują odpowiednie zainteresowane strony, przedstawiony przez przedsiębiorstwo.

Istotność informacji należy oceniać w kontekście. Informacja, która może być istotna w danym kontekście, może być nieistotna w innym kontekście. Kwestie, które należy rozważyć w odniesieniu do włączenia do oświadczenia na temat informacji niefinansowych, są specyficzne dla okoliczności dotyczących danego przedsiębiorstwa, biorąc pod uwagę konkretne sytuacje i względy sektorowe. Przedsiębiorstwa z jednej branży mogą się zmagać z podobnymi wyzwaniem środowiskowymi, społecznymi oraz wyzwaniami w zakresie zarządzania, na przykład z powodu zasobów, na których mogą się opierać podczas produkcji towarów i świadczenia usług, lub ze względu na wpływ, jaki wywierają na ludzi, społeczeństwo i środowisko. Właściwe może być zatem bezpośrednie porównanie odpowiednich ujawnień informacji niefinansowych dokonanych przez przedsiębiorstwa należące do tego samego sektora.

Przedsiębiorstwa mogą składać sprawozdania dotyczące szeregu potencjalnych kwestii. Przedsiębiorstwo ocenia, które informacje są istotne, na podstawie analizy stopnia istotności informacji dla zrozumienia jego rozwoju, wyników i sytuacji oraz wpływu jego działalności. Przy tego rodzaju ocenie istotności należy uwzględnić czynniki wewnętrzne i zewnętrzne ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Art. 1 ust. 1 dyrektywy.

⁽²⁾ Motyw 8 dyrektywy stanowi również, że „[...] dotkliwość takich skutków powinno się oceniać na podstawie ich zakresu i stopnia. Ryzyka niekorzystnego wpływu mogą wynikać z własnej działalności jednostki lub być związane z prowadzonymi przez nią operacjami oraz – w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności – jej produktami, usługami i stosunkami gospodarczymi, co obejmuje łańcuchy dostaw i podwykonawców”.

⁽³⁾ Na przykład przedsiębiorstwa mogłyby dokonywać wstępnej analizy, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia w sprawie EMAS (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32009R1221>).

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Bank może uważać, że jego własne zużycie wody w biurach i oddziałach nie stanowi istotnej kwestii, którą należy włączyć do sprawozdania z działalności. Bank może natomiast ocenić, że społeczny i środowiskowy wpływ projektów, które finansuje, jak również jego rola we wspieraniu gospodarki realnej miasta, regionu lub państwa stanowią istotne informacje.

Podczas oceny istotności informacji można wziąć pod uwagę szereg czynników. Obejmują one:

- *model biznesowy, strategię i główne ryzyka*: cele przedsiębiorstwa, jego strategię, podejście zarządcze oraz systemy, wartości, rzeczowe aktywa trwałe, wartości niematerialne i prawne, łańcuch wartości oraz główne ryzyka stanowią istotne kwestie do rozważenia,
- *główne kwestie sektorowe*: podobne kwestie prawdopodobnie będą istotne dla przedsiębiorstw należących do tego samego sektora lub korzystających z tych samych łańcuchów dostaw. Zagadnienia, które już zidentyfikowali konkurenci, klienci lub dostawcy, prawdopodobnie będą istotne dla przedsiębiorstwa ⁽¹⁾,
- *interesy i oczekiwania odpowiednich zainteresowanych stron*: od przedsiębiorstw oczekuje się współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami i dołożenia starań w celu właściwego zrozumienia ich interesów i obaw,
- *wpływ działalności*: od przedsiębiorstw oczekuje się rozważenia faktycznej i potencjalnej dotkliwości skutków oraz częstotliwości ich występowania. Obejmują one wpływ wywierany przez produkty, usługi i stosunki gospodarcze (w tym aspekty związane z łańcuchem dostaw),
- *czynniki związane z polityką publiczną i przepisami prawnymi*: polityki publiczne i przepisy prawne mogą mieć wpływ na specyficzną sytuację przedsiębiorstwa oraz mogą wpływać na istotność.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może uznać, że wpływ wywierany za pośrednictwem łańcucha dostaw na jego wcześniejszych etapach stanowi odpowiednią i istotną kwestię, i w związku z tym uwzględnić go w składanych sprawozdaniach. Wpływ może być bezpośredni lub pośredni. Przykładowo przedsiębiorstwo produkujące wodę mineralną może rozważyć szczególne środki podjęte w celu ochrony zasobów wodnych, na których polega.

Przedsiębiorstwa mogą wyjaśnić zasady i procesy zarządzania stosowane do oceny ich istotności ⁽²⁾.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo wywierające wpływ na użytkowanie terenu oraz zmiany ekosystemu (na przykład wylesianie), bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego łańcucha dostaw, może uznać za właściwe ujawnianie informacji dotyczących dołożonej należytej staranności.

Oczekuje się, że oceny istotności będą poddawane przeglądom w regularnych odstępach czasu w celu zapewnienia, by kwestie umieszczane w sprawozdaniach pozostawały istotne. Przeglądy powinny być częstsze w najbardziej dynamicznych i innowacyjnych przedsiębiorstwach oraz sektorach lub w przedsiębiorstwach przechodzących zmiany i dostosowujących swoje modele biznesowe lub polityki, w tym w zakresie należytej staranności. W stabilniejszych okolicznościach można je jednak przeprowadzać rzadziej.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo uczestniczące w łańcuchach dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka może uznać za właściwe ujawnianie informacji dotyczących dołożonej należytej staranności w celu zapewnienia poszanowania praw człowieka i nieprzyczyniania się do konfliktów.

⁽¹⁾ Na przykład w sektorowych dokumentach referencyjnych EMAS identyfikuje się najlepsze praktyki i wskaźniki związane z aspektami środowiskowymi.

⁽²⁾ Na przykład przedsiębiorstwa wdrażające system zarządzania jakością lub system zarządzania środowiskowego (np. ISO 14001 lub EMAS) lub przeprowadzające ocenę środowiskowego cyklu życia mogą się na nich opierać w celu wsparcia swojej oceny istotności oraz ujawniania informacji dotyczących znaczących aspektów.

3.2. Rzetelne, wyważone i zrozumiałe

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych powinno w rzetelny sposób przedstawiać zarówno korzystne, jak i niekorzystne aspekty, przy czym informacje należy ocenić i przedstawić w obiektywny sposób.

W oświadczeniu na temat informacji niefinansowych należy rozważyć wszystkie dostępne i rzetelne dane wejściowe, uwzględniając potrzeby w zakresie informacji odpowiednich zainteresowanych stron. Użytkowników informacji nie należy wprowadzać w błąd istotnymi zniekształceniami, pomijaniem istotnych informacji lub ujawnianiem nieistotnych informacji.

W oświadczeniu na temat informacji niefinansowych należy wyraźnie odróżnić fakty od opinii lub interpretacji.

Można zwiększyć rzetelność i dokładność informacji na przykład poprzez:

- właściwe zasady ładu korporacyjnego (na przykład powierzenie niektórym niezależnym członkom zarządu lub komitetowi zarządu odpowiedzialności za kwestie związane ze zrównoważonym charakterem lub przejrzystością),
- solidne i rzetelne dowody, systemy kontroli wewnętrznej i systemy sprawozdawczości,
- skuteczne zaangażowanie zainteresowanych stron, oraz
- niezależny nadzór zewnętrzny.

Można również zwiększyć zrozumiałość informacji dzięki stosowaniu prostego języka i spójnej terminologii, unikaniu szablonowości oraz, w miarę potrzeb, zamieszczaniu definicji terminów technicznych.

Istotne informacje należy umieszczać we właściwym kontekście, aby ułatwić ich zrozumienie. Wyniki przedsiębiorstwa można przedstawić, odnosząc się na przykład do jego strategii i szerzej zakrojonych celów. Od przedsiębiorstw oczekuje się opisanie, w jaki sposób kwestie niefinansowe wiążą się z ich długoterminową strategią, głównymi ryzykami i politykami.

Przedsiębiorstwo powinno wyjaśnić zakres i granice ujawnionych informacji, w szczególności jeżeli niektóre informacje wiążą się wyłącznie z jednym segmentem przedsiębiorstwa lub z kilkoma jego segmentami lub wykluczają konkretne segmenty.

Zrozumiałość można również zwiększyć poprzez wyjaśnienie kluczowych elementów wewnętrznych ujawnionych informacji, takich jak metody pomiaru, założenia leżące u ich podstaw oraz ich źródła.

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych nie ma wyłącznie na celu przedstawienia wykazu kluczowych wskaźników efektywności. Aby właściwie zrozumieć rozwój, wyniki, sytuację przedsiębiorstwa oraz wpływ jego działalności, należy ujawnić zarówno informacje jakościowe, jak i ilościowe. Chociaż informacje ilościowe mogą być skuteczne w raportowaniu niektórych kwestii niefinansowych (kluczowych wskaźników efektywności, celów itd.), informacje jakościowe zapewniają kontekst i sprawiają, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych staje się bardziej użyteczne i zrozumiałe. Połączenie sprawozdawczości opisowej, informacji ilościowych i środków prezentacji wizualnej⁽¹⁾ sprawia, że przekaz jest skuteczniejszy i bardziej przejrzysty.

Ujawnianie informacji w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie biznesu oprócz języka krajowego przedsiębiorstwa może się przyczynić do zwiększenia przejrzystości przedsiębiorstwa oraz zwiększenia dostępności informacji dla inwestorów i innych zainteresowanych stron.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo ujawniające niektóre kluczowe wskaźniki efektywności może zwiększyć przejrzystość, dostarczając informacji dotyczących celu oraz powiązania ze strategią przedsiębiorstwa, definicji i metodyki, źródeł informacji, założeń i ograniczeń, zakresu odpowiedniej działalności; punktów odniesienia, celów, tendencji, ewentualnych zmian w metodyce oraz wszelkich jakościowych wyjaśnień dotyczących historycznych i oczekiwanych wyników.

3.3. Kompleksowe, lecz związane

Art. 1 dyrektywy stanowi, że zainteresowane przedsiębiorstwa:

„[...] ujmują w sprawozdaniu z działalności oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje – w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności – dotyczące co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu [...]”.

⁽¹⁾ Wykresy, diagramy, schematy itd.

Należy ujawnić co najmniej istotne informacje dotyczące niektórych kategorii zagadnień wyraźnie odzwierciedlonych w dyrektywie. Obejmują one:

- kwestie środowiskowe, społeczne i pracownicze,
- poszanowanie praw człowieka,
- przeciwdziałanie korupcji i łapownictwu.

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać również wszelkie inne istotne informacje.

Oczekuje się, że ujawnianie istotnych informacji zapewni kompleksowy obraz przedsiębiorstwa w danym roku sprawozdawczym. Odnosi się to do zakresu ujawnianych informacji. Szczegółowość informacji będących przedmiotem sprawozdań dotyczących dowolnej konkretnej kwestii zależy jednak od ich istotności. Przedsiębiorstwo powinno się skoncentrować na dostarczaniu informacji w takim zakresie i o takim stopniu szczegółowości, które pozwolą zainteresowanym stronom zrozumieć jego rozwój, wyniki, sytuację oraz wpływ jego działalności.

Oczekuje się również, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych będzie zwięzłe i nie będzie zawierało nieistotnych informacji. Ujawnianie nieistotnych informacji może utrudnić zrozumienie oświadczenia na temat informacji niefinansowych, ponieważ mogłoby przysłonić istotne informacje. Należy unikać informacji ogólnikowych lub szablonowych, które nie są istotne.

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych może zawierać wewnętrzne odniesienia lub oznaczenia, aby zapewnić zwięzłość, ograniczyć powtórzenia i zapewnić powiązania z innymi informacjami ⁽¹⁾.

Przykład

Przedsiębiorstwo może podsumować informacje, skoncentrować się na istotnych informacjach, usunąć ogólnikowe informacje, ograniczyć szczegóły, unikać elementów, które nie są już znaczące, wykorzystywać odniesienia i oznaczenia itd.

3.4. Strategiczne i zorientowane na przyszłość

Oczekuje się, że oświadczenie zapewni wgląd w model biznesowy przedsiębiorstwa, strategię działalności oraz jej wdrożenie, a także wyjaśnienia krótko-, średnio- i długoterminowych skutków wywieranych przez informacje zawarte w sprawozdaniach.

Od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania odpowiednich informacji dotyczących ich modelu biznesowego, w tym strategii i celów. Ujawnianie informacji powinno zapewnić wgląd w strategiczne podejście do odpowiednich kwestii niefinansowych, tj. jaki jest profil działalności przedsiębiorstwa, w jaki sposób przedsiębiorstwo działa i w jakim celu.

Nie stoi to na przeszkodzie odpowiedniemu rozważeniu szczególnie chronionych informacji handlowych. Odpowiednie informacje można przedstawiać w szerszym ujęciu, które nadal zapewnia użyteczne informacje inwestorom i innym zainteresowanym stronom.

Ujawniając cele, punkty odniesienia i zobowiązania, przedsiębiorstwo może pomóc inwestorom i innym zainteresowanym stronom w umieszczeniu jego wyników w kontekście. Może być to pomocne przy ocenie perspektyw. Wewnętrzne monitorowanie zobowiązań i postępów w zakresie realizacji celów zwiększa przejrzystość wobec zainteresowanych stron. Cele i punkty odniesienia można przedstawiać w ujęciu jakościowym lub ilościowym. W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa mogą ujawniać odpowiednie informacje na podstawie scenariuszy opartych na badaniach naukowych.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może ujawnić, jakie jest jego podejście do zrównoważonej strategii biznesowej i w jaki sposób wyniki środowiskowe, społeczne i wyniki w zakresie zarządzania mogą pomóc w osiągnięciu jego celów biznesowych. Mogłoby ono również ujawnić cele odnoszące się do kluczowych wskaźników efektywności zawartych w sprawozdaniu oraz wyjaśnić niepewności i czynniki, które mogą stanowić podstawę informacji dotyczących przyszłości oraz perspektyw.

Informacje dotyczące przyszłości pozwalają użytkownikom informacji na lepszą ocenę odporności i zrównoważonego charakteru rozwoju przedsiębiorstwa, jego sytuacji, wyników oraz wpływu jego działalności na przestrzeni czasu. Pomagają również użytkownikom ocenić postępy przedsiębiorstwa na drodze do osiągnięcia długoterminowych celów.

⁽¹⁾ Odniesienia i oznaczenia powinny być inteligentne i przyjazne dla użytkownika, na przykład dzięki zastosowaniu praktycznej zasady „maksymalnie jednego »kliknięcia« w celu opuszczenia sprawozdania”.

Przykład

Przedsiębiorstwo może ujawnić odpowiednie informacje na podstawie oczekiwanego wpływu opartych na badaniach naukowych scenariuszy zmiany klimatu na jego strategię i działalność. Alternatywnie może ono ujawnić cele dotyczące zmniejszenia liczby wypadków lub chorób zawodowych.

3.5. Ukierunkowane na zainteresowane strony

Od przedsiębiorstw oczekuje się rozważenia potrzeb w zakresie informacji wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron. Powinny się one skoncentrować na potrzebach w zakresie informacji zainteresowanych stron jako grupy, a nie na potrzebach lub preferencjach indywidualnych lub nietypowych zainteresowanych stron lub zainteresowanych stron posiadających irracjonalne wymagania w zakresie informacji.

W stosownych przypadkach do grupy tej mogą należeć między innymi: inwestorzy, pracownicy, konsumenci, dostawcy, klienci, społeczności lokalne, organy publiczne, grupy szczególnie wrażliwe, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie.

Przedsiębiorstwa powinny dostarczać odpowiednie i użyteczne informacje dotyczące ich współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz sposobu, w jaki ich potrzeby w zakresie informacji są brane pod uwagę. Na przykład norma ISO 26000 oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych zapewniają użyteczne wskazówki w tym zakresie.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może ujawnić istotne informacje dotyczące swojej współpracy z zainteresowanymi stronami oraz wyjaśnić, jakie są jej skutki w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez przedsiębiorstwo, jego wyników oraz wpływu jego działalności.

3.6. Spójne i jednolite

Oczekuje się spójności oświadczenia na temat informacji niefinansowych z innymi elementami sprawozdania z działalności.

Dzięki wyraźnym powiązaniom między informacjami przedstawionymi w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych oraz innymi informacjami ujawnionymi w sprawozdaniu z działalności informacje są bardziej użyteczne, odpowiednie i spójne. Sprawozdanie z działalności należy postrzegać jako pojedynczy, wyważony i jednolity zestaw informacji.

Ponieważ treści są wzajemnie powiązane, wyjaśnienie kluczowych powiązań ułatwia inwestorom i innym zainteresowanym stronom zrozumienie istotnych informacji i wzajemnych zależności.

Treść sprawozdania dotyczącego informacji niefinansowych powinna być spójna na przestrzeni czasu. Pozwala to użytkownikom informacji zrozumieć i porównać historyczne i obecne zmiany w zakresie rozwoju przedsiębiorstwa, jego sytuacji, wyników i wpływu jego działalności oraz w wiarygodny sposób odnieść się do informacji dotyczących przyszłości.

Spójność wyboru kluczowych wskaźników efektywności i ich metodyki jest istotnym czynnikiem umożliwiającym zapewnienie zrozumiałości i rzetelności oświadczenia na temat informacji niefinansowych. Konieczne mogą być jednak aktualizacje, ponieważ kluczowe wskaźniki efektywności mogą stać się nieaktualne lub mogą zostać opracowane nowe, lepsze metody, które podniosą jakość informacji. Od przedsiębiorstw oczekuje się wyjaśnienia wszelkich zmian polityki lub metodyki w zakresie sprawozdawczości, powodów tych zmian oraz ich skutków (przykładowo poprzez przekształcenie historycznych informacji przy wyraźnym wskazaniu skutku zmiany polityk lub metodyki w zakresie sprawozdawczości).

Przykład

Przedsiębiorstwo może zidentyfikować stosunki i związki między swoim modelem biznesowym a aspektami dotyczącymi korupcji i łapownictwa.

4. TREŚĆ

Od przedsiębiorstw oczekuje się określenia konkretnych aspektów tematycznych i istotnych informacji, które powinny zostać zawarte w ujawnianych przez nie informacjach, w rzetelny, wyważony i kompleksowy sposób, w tym poprzez współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Informacje zawarte w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych są wzajemnie ze sobą powiązane. Przykładowo wyniki odzwierciedlają nie tylko działania przedsiębiorstwa (za pośrednictwem modelu biznesowego, polityk i strategii), ale również specyficzną sytuację i ryzyka przedsiębiorstwa oraz stopień skuteczności zarządzania przez przedsiębiorstwo tego rodzaju ryzykiem. Wyjaśnienie kluczowych związków i wzajemnych zależności przyczynia się do poprawy jakości sprawozdania.

Podczas sporządzania oświadczenia na temat informacji niefinansowych przedsiębiorstwa powinny w należyty sposób uwzględnić przepisy dotyczące ochrony danych osobowych⁽¹⁾.

4.1. Model biznesowy

Art. 1 dyrektywy stanowi, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawiera informacje obejmujące:

„a) *krótki opis modelu biznesowego jednostki;*”.

W modelu biznesowym przedsiębiorstwa opisuje się sposób, w jaki tworzy ono i zachowuje wartości za pośrednictwem swoich produktów lub usług w perspektywie długoterminowej. Model biznesowy zapewnia kontekst sprawozdaniu z działalności jako całości. Przedstawia on ogólny zarys sposobu działalności przedsiębiorstwa oraz uzasadnienie jego struktury poprzez opis sposobu, w jaki przekształca ono nakłady w wyniki za pośrednictwem prowadzonej działalności gospodarczej. Prościej rzecz ujmując, model wyjaśnia, jaki jest profil działalności przedsiębiorstwa, w jaki sposób przedsiębiorstwo działa i w jakim celu.

Przy opisie swojego modelu biznesowego przedsiębiorstwa mogą rozważyć ujawnianie informacji dotyczących:

- ich otoczenia biznesowego,
- ich organizacji i struktury,
- rynków, na których działają,
- ich celów i strategii, oraz
- głównych tendencji i czynników, które mogą wpłynąć na ich przyszły rozwój.

Przedsiębiorstwa mogą rozważyć wykorzystanie kluczowych wskaźników efektywności w celu wyjaśnienia swojego modelu biznesowego, głównych tendencji itd.

Od przedsiębiorstw oczekuje się wyjaśnienia ich modelu biznesowego w jasny, zrozumiały i oparty na faktach sposób. Model biznesowy ma charakter praktyczny. Przedsiębiorstwa powinny unikać ujawniania nieistotnych informacji o charakterze promocyjnym lub ambicjonalnym, które odwracają uwagę od istotnych informacji.

Od przedsiębiorstw oczekuje się podkreślenia i wyjaśnienia, kiedy zaszły istotne zmiany w ich modelu biznesowym w danym roku sprawozdawczym.

Przykład

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie określonych informacji dostarczających wyjaśnień na temat:

- głównych produktów, jakie przedsiębiorstwo produkuje, oraz sposobu, w jaki zaspokajają one potrzeby konsumentów/klientów,
- sposobu produkcji tych produktów oraz czynników sprawiających, że jego podejście do produkcji jest konkurencyjne i zrównoważone,
- cech charakterystycznych rynku, na którym działa, oraz sposobu, w jaki może ewoluować.

4.2. Polityki i należyta staranność

Art. 1 dyrektywy stanowi, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawiera informacje obejmujące:

„b) *opis polityk stosowanych przez jednostkę w odniesieniu do tych kwestii, w tym do wdrożonych procesów należytej staranności;*”.

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać istotne informacje, które zapewniają rzetelny obraz ich polityk. Powinny rozważyć ujawnianie informacji dotyczących ich podejść do kluczowych aspektów niefinansowych, głównych celów oraz sposobu, w jaki planują osiągnąć te cele i zrealizować takie plany. We wszelkich ujawnianych informacjach należy uwzględnić specyfikę danego przedsiębiorstwa. W tego rodzaju ujawnianych informacjach przedsiębiorstwo może przedstawić wyjaśnienia na temat swojego sposobu zarządzania oraz obowiązków zarządu i podejmowanych przez zarząd decyzji oraz sposobu, w jaki podział zasobów odnosi się do celów, zarządzania ryzykiem i zamierzonych wyników. Na przykład przedsiębiorstwo może wyjaśnić odpowiednie aspekty związane z zarządzaniem⁽²⁾, w tym nadzór nad zarządem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Przykładowo aspekty odnoszące się do warunków związanych z klimatem lub warunków zatrudnienia.

Przykład

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie informacji dotyczących osób odpowiedzialnych w ramach jego struktury organizacyjnej i struktury zarządzania za ustanawianie, wdrażanie i monitorowanie konkretnej polityki, na przykład w kwestiach związanych z klimatem⁽¹⁾. Może również opisać rolę i obowiązki zarządu / rady nadzorczej w odniesieniu do polityki środowiskowej, społecznej i polityki w zakresie praw człowieka.

Procesy należytej staranności odnoszą się do polityk, zarządzania ryzykiem i wyników. Przedsiębiorstwo przeprowadza procesy należytej staranności, aby zapewnić osiągnięcie konkretnego celu (np. zapewnić, by emisja dwutlenku węgla pozostawała poniżej pewnego poziomu lub by łańcuchy dostaw były wolne od handlu ludźmi). Pomagają one w identyfikacji obecnych i potencjalnych negatywnych wpływów, zapobiegania im i ich łagodzenia.

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać istotne informacje dotyczące procesów należytej staranności, w tym – w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności – w odniesieniu do swoich łańcuchów dostaw i podwykonawców. Mogą również rozważyć ujawnianie odpowiednich informacji dotyczących decyzji o ustanowieniu takich procesów oraz sposobu, w jaki mają funkcjonować, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania negatywnym wpływom i łagodzenia ich. Przedsiębiorstwa mogą również rozważyć przedstawienie odpowiednich informacji dotyczących ustanawiania celów i pomiaru postępów.

Na przykład wytyczne OECD dla kilku sektorów, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, Trójstronna deklaracja zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej lub norma ISO 26000 zapewniają użyteczne wskazówki w tym zakresie.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie informacji dotyczących swoich polityk ukierunkowanych na zapobieganie wykorzystywaniu niebezpiecznych chemikaliów, substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie lub biocydów w swoich produktach, operacjach i łańcuchu dostaw. Może ono również ujawniać informacje dotyczące swoich polityk w zakresie badań, rozwoju i stosowania bezpiecznych wariantów alternatywnych. Przedsiębiorstwa mogą również wyjaśnić sposób, w jaki oceniają jakość, bezpieczeństwo i wpływ na środowisko stosowanych chemikaliów, oraz sposób, w jaki spełniają wymogi prawne w zakresie bezpieczeństwa chemicznego (np. określone w rozporządzeniu REACH lub w rozporządzeniu CLP w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania).

Przykład

Przedsiębiorstwo może ujawnić odpowiednie informacje dotyczące sposobu, w jaki identyfikuje i ocenia zagrożenia związane z klimatem⁽¹⁾ lub kapitałem naturalnym oraz zarządza nimi.

Od przedsiębiorstw oczekuje się podkreślenia i wyjaśnienia wszelkich istotnych zmian dotyczących ich głównych polityk i procesów należytej staranności w danym roku sprawozdawczym.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie następujących informacji z zakresu zdrowia i bezpieczeństwa:

- polityk w miejscu zatrudnienia,
- zobowiązań umownych wynegocjowanych z dostawcami i podwykonawcami,
- zasobów przydzielonych na cele związane z zarządzaniem ryzykiem, informowaniem, szkoleniem, monitorowaniem, audytem oraz współpracą z samorządem terytorialnym i partnerami społecznymi.

Może się zdarzyć, że dane przedsiębiorstwo nie opracowało polityk w zakresie niektórych kwestii, które mimo to uważa za istotne. W takiej sytuacji przedsiębiorstwo powinno przedstawić dokładne wyjaśnienie uzasadniające powody, dla których nie opracowało tego rodzaju polityk. W dalszym ciągu mają zastosowanie inne wymogi sprawozdawcze (na przykład w zakresie modelu biznesowego, głównych ryzyk itp.).

⁽¹⁾ Aby uzyskać dodatkowe informacje, zob. konkluzje branżowej grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem powołanej przez Radę Stabilności Finansowej.

Art. 1 dyrektywy stanowi, że „jeżeli jednostka nie stosuje żadnej polityki odnośnie do przynajmniej jednej z wymienionych kwestii, w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych podaje się dokładne wyjaśnienie uzasadniające taką decyzję”.

4.3. Wynik

Art. 1 dyrektywy stanowi, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych musi zawierać informacje obejmujące:

„c) *wynik tych polityk;*”.

Przedsiębiorstwa powinny przedstawić użyteczny, rzetelny i wyważony obraz wyników swoich polityk.

Informacje niefinansowe ujawnione przez przedsiębiorstwa powinny pomóc inwestorom i innym zainteresowanym stronom w zrozumieniu i monitorowaniu wyników przedsiębiorstwa.

Ujawnienie odpowiednich informacji na temat wyników polityk może dostarczyć użytecznej wiedzy na temat mocnych i słabych stron przedsiębiorstwa. Oświadczenie na temat informacji niefinansowych powinno odzwierciedlać w kompleksowy i zwięzły sposób wyniki operacji i działalności przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa mogą rozważyć wyjaśnienie związków między wynikami finansowymi a niefinansowymi oraz sposobu zarządzania nimi na przestrzeni czasu.

Analiza wyników powinna obejmować odpowiednie niefinansowe kluczowe wskaźniki efektywności. Od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania kluczowych wskaźników efektywności, które uważają one za najbardziej użyteczne w zakresie monitorowania i oceny postępów oraz wspierania porównywalności przedsiębiorstw i sektorów. W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa mogą również rozważyć przedstawienie i wyjaśnienie tych informacji w odniesieniu do celów i punktów odniesienia.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie określonych informacji dostarczających wyjaśnień na temat:

- faktycznej emisji dwutlenku węgla, intensywności emisji,
- wykorzystywania niebezpiecznych chemikaliów lub biocydów,
- wpływu i zależności kapitału naturalnego,
- porównania pod kątem celów, zmian na przestrzeni czasu,
- łagodzenia skutków wdrożonych polityk,
- planów mających na celu zmniejszenie emisji dwutlenku węgla.

4.4. Główne ryzyka i zarządzanie nimi

Art. 1 dyrektywy stanowi, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych musi zawierać informacje obejmujące:

„d) *główne ryzyka związane z tymi kwestiami, powiązane z operacjami jednostki, w tym — w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności — jej stosunkami gospodarczymi, produktami lub usługami, które mogą wywierać niekorzystny wpływ w tych dziedzinach, oraz sposób zarządzania tymi ryzykami przez jednostkę;*”.

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać informacje dotyczące głównych ryzyk związanych z danym przedsiębiorstwem oraz sposobu zarządzania nimi i ich łagodzenia. Tego rodzaju ryzyka mogą być związane z ich operacjami, produktami lub usługami, łańcuchem dostaw i stosunkami gospodarczymi lub innymi aspektami. Pozwoliłoby to uzyskać właściwą perspektywę dotyczącą krótko-, średnio- i długoterminowych głównych ryzyk. Od przedsiębiorstw oczekuje się wyjaśnienia sposobu, w jaki główne ryzyka mogą wpłynąć na ich model biznesowy, operacje, wyniki finansowe oraz na wpływ ich działalności.

Od przedsiębiorstwa oczekuje się ujawniania istotnych informacji dotyczących głównych ryzyk niezależnie od tego, czy wynikają one z jego własnych decyzji lub działań czy też z czynników zewnętrznych, oraz wyjaśnienia procesów wykonywanych w celu określenia i oceny tego rodzaju ryzyk.

Ujawnienia – w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności – powinny obejmować istotne informacje dotyczące łańcuchów dostaw i podwykonawców. Powinny one również obejmować istotne informacje dotyczące sposobu, w jaki przedsiębiorstwo zarządza głównymi ryzykami i je łagodzi.

Od przedsiębiorstw oczekuje się podkreślenia i wyjaśnienia wszelkich istotnych zmian dotyczących ich głównych ryzyk lub sposobu zarządzania nimi w danym roku sprawozdawczym.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie określonych informacji dotyczących:

- nieprawidłowo działających produktów, które mogą wpływać na bezpieczeństwo konsumentów,
- polityk wdrożonych w celu rozwiązania tego problemu,
- środków zaradczych mających na celu zaspokojenie potrzeb konsumentów, których już dotknęły problemy związane z tymi produktami.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie istotnych informacji dotyczących związanego z klimatem wpływu na jego operacje i strategię, uwzględniając specyficzną sytuację przedsiębiorstwa, w tym właściwe oceny prawdopodobieństwa oraz wykorzystanie analiz scenariuszowych (!).

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie istotnych informacji dotyczących ryzyka wystąpienia szkód związanych z prawami człowieka, ochroną pracowników i ochroną środowiska w jego łańcuchu dostaw i podwykonawców oraz sposobu, w jaki przedsiębiorstwo zarządza możliwymi negatywnymi wpływami oraz je łagodzi.

4.5. Kluczowe wskaźniki efektywności

Art. 1 dyrektywy stanowi, że oświadczenie na temat informacji niefinansowych musi zawierać informacje obejmujące:

„e) *niefinansowe kluczowe wskaźniki wyników związane z daną działalnością;*”.

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych powinno zawierać ujawnienie istotnych informacji opisowych i opartych na wskaźnikach, powszechnie zwanych kluczowymi wskaźnikami efektywności.

Od przedsiębiorstw oczekuje się raportowania tych kluczowych wskaźników efektywności, które są użyteczne, biorąc pod uwagę ich specyficzną sytuację. Kluczowe wskaźniki efektywności powinny być spójne z wskaźnikami faktycznie stosowanymi przez przedsiębiorstwo w ramach jego procesów wewnętrznego zarządzania i oceny ryzyka. Dzięki temu ujawniane informacje są bardziej odpowiednie i użyteczne oraz przyczyniają się do poprawy przejrzystości. Ujawnianie wysokiej jakości, szeroko uznawanych kluczowych wskaźników efektywności (na przykład wskaźników wykorzystywanych w danym sektorze lub w odniesieniu do konkretnych kwestii tematycznych) mogłoby się również przyczynić do poprawy porównywalności, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw należących do tego samego sektora lub łańcucha wartości.

Przedsiębiorstwo powinno ujawniać kluczowe wskaźniki efektywności, które są konieczne do zrozumienia jego rozwoju, wyników, sytuacji oraz wpływu jego działalności. Niektóre kluczowe wskaźniki efektywności mogą być użyteczne w odniesieniu do różnorodnych przedsiębiorstw i okoliczności biznesowych. Inne kluczowe wskaźniki efektywności odnoszą się bardziej do kwestii i okoliczności charakterystycznych dla danego sektora. Zachęca się przedsiębiorstwa do ujawniania istotnych kluczowych wskaźników efektywności – zarówno ogólnych, jak i sektorowych. Biorąc pod uwagę specyficzną sytuację inwestorów i innych zainteresowanych stron oraz ich potrzeby w zakresie informacji, od przedsiębiorstw oczekuje się przedstawienia rzeczowego i wyważonego obrazu z wykorzystaniem ogólnych, sektorowych i odnoszących się do konkretnego przedsiębiorstwa kluczowych wskaźników efektywności.

Użytkownicy informacji co do zasady doceniają informacje ilościowe, ponieważ pomagają im one w mierzeniu postępów, sprawdzaniu spójności na przestrzeni czasu oraz dokonywaniu porównań. Odpowiednie opisy dostarczające wyjaśnień na temat kluczowych wskaźników efektywności ułatwiają zrozumienie oświadczenia na temat informacji niefinansowych.

(!) Aby uzyskać dodatkowe informacje, zob. konkluzje branżowej grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem powołanej przez Radę Stabilności Finansowej.

Kluczowe wskaźniki efektywności są również uznawane za skuteczne narzędzie umożliwiające połączenie informacji jakościowych i ilościowych oraz przedstawienie związków między nimi. Pozwalają one przedsiębiorstwom na przedstawienie wyważonego i kompleksowego obrazu w zwięzły i efektywny sposób.

Kluczowe wskaźniki efektywności należy wykorzystywać w spójny sposób w kolejnych okresach sprawozdawczych, tak aby dostarczać rzetelnych informacji dotyczących postępów i tendencji. Przedstawiane w sprawozdaniach kluczowe wskaźniki efektywności mogą oczywiście ewoluować na przestrzeni czasu z przyczyn biznesowych lub technicznych. W takich przypadkach przedsiębiorstwa powinny wyjaśnić, dlaczego kluczowe wskaźniki efektywności się zmieniły. W stosownych przypadkach mogą one rozważyć ponowne przedstawienie wcześniejszych informacji i wyjaśnienie w jasny i efektywny sposób skutku, jaki wywarły te zmiany.

Przedsiębiorstwa mogą wyjaśnić proces gromadzenia danych, metodykę i zasady ramowe, na których się opierają. Mogą one również przedstawić analizę ujawnionych kluczowych wskaźników efektywności, wyjaśniając na przykład, dlaczego kluczowe wskaźniki efektywności wzrosły lub zmalały w danym roku sprawozdawczym, oraz wyjaśniając sposób, w jaki kluczowe wskaźniki efektywności mogą się zmienić w przyszłości.

Przedsiębiorstwo może przedstawić kluczowe wskaźniki efektywności w stosownych przypadkach w kontekście celów, historycznych wyników oraz porównania z innymi przedsiębiorstwami.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może uznać za właściwe ujawnienie informacji dotyczących wskaźników i celów wykorzystywanych do oceny odpowiednich kwestii środowiskowych i związanych z klimatem oraz zarządzania nimi (!).

4.6. Aspekty tematyczne

Art. 1 dyrektywy stanowi, że zainteresowane przedsiębiorstwa „ujmują w sprawozdaniu z działalności oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje – w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności – dotyczące co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu [...]”.

Ujawnianie istotnych informacji powinno zapewnić uzyskanie wyważonego i kompleksowego obrazu rozwoju, wyników i sytuacji przedsiębiorstwa oraz wpływu jego działalności.

W niektórych okolicznościach przedsiębiorstwa mogą uznać, że ujawnienie szczegółowych informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji miałyby poważnie szkodliwy wpływ. Ujawnianie streszczonych informacji nie tylko nie wywiera jednak poważnie szkodliwego wpływu, ale może przyczynić się również do osiągnięcia ogólnego celu w zakresie przejrzystości.

Art. 1 dyrektywy stanowi, że „państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli [...] ujawnienie takich informacji miałyby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową jednostki [...]”.

Aspekty tematyczne są często wzajemnie powiązane. Przykładowo kwestia środowiskowa związana z operacjami, produktami lub łańcuchem dostaw przedsiębiorstwa może mieć również wpływ na bezpieczeństwo lub zdrowie konsumentów, pracowników lub dostawców bądź na reputację marki. Od przedsiębiorstw oczekuje się przedstawienia jasnego, rzetelnego i kompleksowego obrazu, który obejmuje wszystkie odpowiednie aspekty danego zagadnienia.

Następujące elementy tworzą niewyczerpujący wykaz aspektów tematycznych, których rozważenia oczekuje się od przedsiębiorstw podczas ujawniania informacji niefinansowych.

a) Kwestie środowiskowe

Od przedsiębiorstwa oczekuje się ujawniania odpowiednich informacji dotyczących faktycznego i możliwego wpływu na jego działania dotyczące środowiska oraz sposobu, w jaki obecne i przewidywalne kwestie mogą wpłynąć na rozwój, wyniki lub sytuację przedsiębiorstwa.

Mogą one obejmować:

- ujawnianie istotnych informacji dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli,
- wpływ zużycia energii na środowisko,

(!) Aby uzyskać dodatkowe informacje, zob. konkluzje branżowej grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem powołanej przez Radę Stabilności Finansowej.

- bezpośrednie i niebezpośrednie emisje do powietrza ⁽¹⁾,
- wykorzystywanie i ochronę zasobów naturalnych (np. wody, gruntów) i związaną z tym ochronę bioróżnorodności,
- gospodarowanie odpadami,
- wpływ na środowisko transportu lub wykorzystywania produktów i usług oraz ich unieszkodliwiania oraz
- opracowywanie produktów i usług ekologicznych.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może ujawniać istotne informacje w oparciu o metody określone w przepisach szczególnych. Na przykład załączniki do zalecenia Komisji 2013/179/UE obejmują metody odnoszące się do śladu środowiskowego produktu i metody odnoszące się do śladu środowiskowego organizacji. Istnieją metody oceny cyklu życia, które pozwalają przedsiębiorstwom na zidentyfikowanie w odniesieniu do każdego produktu lub całej organizacji: (i) najbardziej znaczących wpływów, oraz (ii) ich przyczyniających się procesów i emisji w całym łańcuchu dostaw. Wpływy na środowisko można zgłaszać osobno lub jako pojedynczy wynik zbiorczy.

W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa mogą się odnieść do istotnych informacji przedstawionych w kontekście konkretnych środowiskowych wymogów sprawozdawczych ⁽²⁾.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć takie kluczowe wskaźniki efektywności, jak:

- efektywność energetyczna i poprawa w zakresie efektywności energetycznej,
- zużycie energii z nieodnawialnych źródeł energii oraz energochłonność,
- emisja gazów cieplarnianych w tonach metrycznych ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz intensywność emisji gazów cieplarnianych,
- emisje innych substancji zanieczyszczających (zmierzone jako wartość bezwzględna oraz jako intensywność),
- wydobywanie zasobów naturalnych,
- wpływy i zależności kapitału naturalnego oraz bioróżnorodności,
- gospodarowanie odpadami (np. współczynniki recyklingu).

b) *Kwestie społeczne i pracownicze*

Od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania istotnych informacji dotyczących kwestii społecznych i pracowniczych ⁽³⁾. Obejmują one:

- wdrożenie podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy,
- kwestie związane z różnorodnością, takie jak niezgodność płciowa i równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (w tym wieku, płci społeczno-kulturowej, orientacji seksualnej, religii, niepełnosprawności, pochodzenia etnicznego i innych odpowiednich aspektów),

⁽¹⁾ W tym emisje gazów cieplarnianych, substancji toksycznych, substancji eutrofizujących i zakwaszających itd.

⁽²⁾ Takich jak obowiązki wynikające z dyrektyw UE (dyrektywy w sprawie emisji przemysłowej, dyrektywy w sprawie systemu handlu emisjami, ramowej dyrektywy wodnej, rozporządzenia REACH, dyrektywy w sprawie składowania, dyrektywy w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i dyrektywy w sprawie ograniczeń dotyczących substancji stwarzających zagrożenie) oraz Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń.

⁽³⁾ Informacje ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych lub orientację seksualną osoby fizycznej są uznawane za szczególną kategorię danych osobowych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2016/679, których nie należy przetwarzać, o ile nie spełniono jednej z przesłanek wymienionych w tym artykule. Przedsiębiorstwa powinny zatem ujawniać wyłącznie dane zanonimizowane lub dane zagregowane (uniemożliwiające identyfikację osób fizycznych) w odniesieniu do tych kwestii.

- kwestie związane z zatrudnieniem, w tym przeprowadzanie konsultacji z pracownikami lub partycypację pracowników, warunki zatrudnienia i warunki pracy,
- stosunki ze związkami zawodowymi, w tym poszanowanie praw związkowych,
- zarządzanie kapitałem ludzkim, w tym zarządzanie restrukturyzacją, zarządzanie przebiegiem kariery zawodowej i zdolnością do zatrudnienia, systemem wynagrodzeń i szkoleniami,
- bezpieczeństwo i higienę pracy,
- relacje z konsumentami, w tym zadowolenie konsumentów, dostępność, produkty, które mogą wpływać na zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów,
- wpływ na konsumentów podatnych na zagrożenia,
- odpowiedzialny marketing i odpowiedzialną działalność badawczą oraz
- relacje społecznościowe, w tym rozwój społeczny i gospodarczy społeczności lokalnych.

Przedsiębiorstwa mogą uznać za użyteczne skorzystanie z szeroko uznawanych, wysokiej jakości zasad ramowych, na przykład Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Trójstronnej deklaracji zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej lub normy ISO 26000.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie kluczowych wskaźników efektywności opartych na takich aspektach, jak:

- niezgodność płciowa i inne aspekty różnorodności,
- pracownicy uprawnieni do urlopu rodzicielskiego lub ze względów rodzinnych w podziale na płeć,
- pracownicy, którzy uczestniczą w czynnościach o wysokim stopniu ryzyka wystąpienia szczególnych wypadków lub chorób,
- liczba wypadków zawodowych, rodzaje urazów lub chorób zarodowych,
- rotacja pracowników,
- wskaźnik pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony z podziałem na płeć,
- średnia liczba godzin przeznaczonych na szkolenie jednego pracownika w ujęciu rocznym z podziałem na płeć,
- procesy konsultacji z pracownikami,
- liczba zatrudnionych osób niepełnosprawnych.

c) Poszanowanie praw człowieka

Od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania istotnych informacji dotyczących możliwego i faktycznego wpływu ich działalności na uprawnionych.

Za najlepszą praktykę dla przedsiębiorstwa uznaje się wyrażanie jego zobowiązania do poszanowania praw człowieka. Zobowiązanie to może określać, czego przedsiębiorstwo oczekuje od swojego kierownictwa, swoich pracowników i partnerów handlowych w zakresie praw człowieka, w tym podstawowych norm pracy. Informacje mogą wyjaśniać, do których praw odnosi się zobowiązanie, na przykład praw dzieci, kobiet, społeczności tubylczych⁽¹⁾, osób niepełnosprawnych⁽²⁾, społeczności lokalnych, drobnych producentów rolnych, ofiar handlu ludźmi oraz praw pracowników, w tym pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony, pracowników należących do łańcucha dostaw lub podwykonawców, pracowników migrujących i ich rodzin.

Przedsiębiorstwa powinny rozważyć ujawnianie istotnych informacji dotyczących należytej staranności w zakresie praw człowieka oraz procesów i ustaleń wdrożonych w celu zapobiegania naruszeniom praw człowieka. Mogą one na przykład obejmować informacje dotyczące sposobu, w jaki w umowach zawartych przez dane przedsiębiorstwo z innymi przedsiębiorstwami w ramach jego łańcucha dostaw rozwiązano kwestie związane z prawami człowieka, oraz sposobu, w jaki przedsiębiorstwo łagodzi możliwe negatywne skutki w odniesieniu do praw człowieka i zapewnia odpowiednie środki prawne, jeżeli prawa człowieka zostały naruszone.

⁽¹⁾ Na przykład zgodnie z konwencją dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej z 1989 r. (nr 169) Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP).

⁽²⁾ Na przykład zgodnie z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

Ujawnienia istotnych informacji mogą odzwierciedlać między innymi podejście przedsiębiorstwa do Wytucznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka wdrażających ramy ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”, Wytucznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Trójstronnej deklaracji zasad MOP dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie istotnych informacji i kluczowych wskaźników efektywności w zakresie:

- przypadków dotkliwych skutków w odniesieniu do praw człowieka związanych z działalnością lub decyzjami przedsiębiorstwa,
- procesu otrzymywania i rozpatrywania skarg oraz łagodzenia naruszeń praw człowieka i zapewniania środków prawnych w przypadku naruszeń praw człowieka,
- działań i dostawców narażonych na znaczne ryzyko naruszeń praw człowieka,
- procesów i środków zapobiegania handlowi ludźmi w odniesieniu do wszystkich form wykorzystywania, pracy przymusowej i pracy dzieci, niepewnego zatrudnienia i niebezpiecznych warunków pracy, w szczególności w przypadku obszarów geograficznych o wyższym ryzyku narażenia na nadużycia,
- stopnia dostępności pomieszczeń, dokumentów i stron internetowych dla osób niepełnosprawnych,
- poszanowania wolności zrzeszania się,
- współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

d) Kwestie związane z przeciwdziałaniem korupcji i łapownictwu

Od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania istotnych informacji dotyczących sposobu zarządzania kwestiami związanymi z przeciwdziałaniem korupcji i łapownictwu oraz przypadkami wystąpienia tych zjawisk.

Przedsiębiorstwa mogą rozważyć ujawnianie informacji dotyczących organizacji, decyzji, instrumentów związanych z zarządzaniem oraz zasobów przeznaczonych na walkę z korupcją i łapownictwem.

Przedsiębiorstwa mogą również wyjaśnić sposób, w jaki oceniają walkę z korupcją i łapownictwem, podejmując działania w celu zapobiegania negatywnym wpływom lub ich łagodzenia, monitorowania skuteczności oraz komunikowania się w tej kwestii wewnętrznie i zewnętrznie.

Przedsiębiorstwa mogą uznać za użyteczne wykorzystywanie szeroko uznawanych, wysokiej jakości zasad ramowych zawartych przykładowo w wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych lub w normie ISO 26000.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie istotnych informacji i kluczowych wskaźników efektywności związanych z takimi aspektami, jak:

- polityki, procedury i normy antykorupcyjne,
- kryteria stosowane w ramach ocen ryzyka związanego z korupcją,
- procesy kontroli wewnętrznej i zasoby przeznaczone na zapobieganie korupcji i łapownictwu,
- pracownicy, którzy odbyli odpowiednie szkolenie,
- wykorzystywanie mechanizmów sygnalizowania nieprawidłowości,
- liczba toczących się lub zakończonych postępowań sądowych w przedmiocie zachowania antykonkurencyjnego.

e) Inne

Łańcuchy dostaw

Od przedsiębiorstw – w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności – oczekuje się ujawniania istotnych informacji dotyczących kwestii związanych z łańcuchem dostaw, które wywierają znaczące skutki w odniesieniu do ich rozwoju, wyników, sytuacji lub wpływu ich działalności. Obejmowałyby one informacje potrzebne do ogólnego zrozumienia łańcucha dostaw przedsiębiorstwa oraz sposobu uwzględniania odpowiednich kwestii niefinansowych w zarządzaniu łańcuchem dostaw.

Jeżeli przedsiębiorstwo uzna, że ujawnienie szczegółowych informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji miałyby poważnie szkodliwy wpływ, może osiągnąć ogólny cel w zakresie przejrzystości, ujawniając streszczone informacje, które nie mają poważnie szkodliwego wpływu.

Ujawnienia istotnych informacji mogą odzwierciedlać między innymi podejście przedsiębiorstwa do Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz odpowiednich zasad ramowych specyficznych dla danej branży takich jak wytyczne FAO–OECD dotyczące odpowiedzialnych łańcuchów dostaw rolnych.

Przykład i kluczowe wskaźniki efektywności

Przedsiębiorstwo może rozważyć ujawnianie istotnych informacji i kluczowych wskaźników efektywności związanych z takimi aspektami, jak monitorowanie dostawców w zakresie:

- praktyk w zakresie zatrudnienia, w tym pracy dzieci i pracy przymusowej, niepewnego zatrudnienia, wynagrodzenia, niebezpiecznych warunków pracy (w tym budowania bezpieczeństwa, środków ochrony osobistej, zdrowia pracowników),⁽¹⁾
- handlu ludźmi oraz innych kwestii związanych z prawami człowieka,
- emisji gazów cieplarnianych i innych rodzajów zanieczyszczenia wody i zanieczyszczenia środowiska,
- wylesiania i innych ryzyk związanych z bioróżnorodnością,

oraz monitorowania wpływu przedsiębiorstwa na dostawców, na przykład warunków płatności i przeciętnych terminów płatności.

Minerały z regionów ogarniętych konfliktami

Od przedsiębiorstw – w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności – oczekuje się ujawniania odpowiednich informacji dotyczących należytej staranności w celu zapewnienia odpowiedzialnych łańcuchów dostaw w odniesieniu do cyny, tantalum, wolframu i złota z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka.

Ujawnienia powinny być zgodne z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, w tym z suplementami do nich. W tym kontekście od przedsiębiorstw oczekuje się ujawniania odpowiednich informacji dotyczących wyników ich polityk, praktyk i rezultatów dokładania należytej staranności w odniesieniu do minerałów z regionów ogarniętych konfliktami. Powinny one również ujawniać kroki podjęte w celu wdrożenia „pięcioetapowych zasad ramowych”⁽²⁾ w odniesieniu do opartej na ryzyku należytej staranności w łańcuchu dostaw minerałów określonych w wytycznych OECD dotyczących należytej staranności, biorąc pod uwagę swoją pozycję w łańcuchu dostaw.

Od przedsiębiorstw oczekuje się zatem ujawniania kluczowych wskaźników efektywności odnoszących się do charakteru i liczby zidentyfikowanych ryzyk, środków podjętych w celu zapobieżenia tym ryzykom i ich łagodzenia oraz sposobu, w jaki przedsiębiorstwo wzmocniło swoje wysiłki w zakresie należytej staranności na przestrzeni czasu.

Szczególne kluczowe wskaźniki efektywności

Obejmują one: odsetek bezpośrednich dostawców, którzy przyjęli i wdrożyli politykę dotyczącą należytej staranności w zakresie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami zgodną z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności, odsetek odpowiedzialnie pozyskanych: cyny, tantalum, wolframu lub złota z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, odsetek klientów, którzy wymagają na zasadach umownych informacji dotyczących należytej staranności w zakresie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami zgodnie z wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności.

⁽¹⁾ Na przykład w odniesieniu do „Rezolucji dotyczącej godnej pracy w światowych łańcuchach dostaw” („Resolution concerning decent work in global supply chains”) przyjętej podczas 105. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy (ILO, 2016 r.) http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/105/texts-adopted/WCMS_497555/lang-en/index.htm

⁽²⁾ OECD (2016), Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka: trzecia edycja, OECD Publishing, Paryż. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264252479-en>

5. RAMY SPRAWOZDAWCZOŚCI

Przy sporządzaniu oświadczenia na temat informacji niefinansowych przedsiębiorstwa mogą się opierać na wysokiej jakości, powszechnie uznawanych krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych. Niektóre zasady ramowe obejmują różnorodne sektory i kwestie tematyczne (horyzontalne zasady ramowe), inne dotyczą zaś konkretnego sektora lub kwestii tematycznej. Niektóre z nich dotyczą wyłącznie ujawniania informacji niefinansowych, inne odnoszą się natomiast do przejrzystości w szerszym kontekście.

Co do zasady opieranie się na szeroko uznawanych zasadach ramowych opracowanych z uwzględnieniem należytej procedury zapewnia przedsiębiorstwu ustrukturyzowany model sprawozdawczości w zakresie kluczowych kwestii będących przedmiotem szerokiego zainteresowania, ogranicza obciążenie administracyjne oraz ułatwia porównywanie informacji.

Art. 1 dyrektywy stanowi, że zainteresowane przedsiębiorstwa „[...] mogą opierać się na krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych, przy czym wówczas [...] wskazują, z jakich zasad ramowych korzystały”.

Przedsiębiorstwo opierające się na jednego rodzaju zasadach ramowych lub na kilku ich rodzajach powinno ujawnić, z których zasad korzystało w odniesieniu do konkretnych ujawnień. Sprzyja to jasności i porównywalności.

W motywie 9 dyrektywy przedstawiono przykłady istniejących ram sprawozdawczości. Wspomnianego wykazu nie należy jednak postrzegać jako wykazu zamkniętego.

Motyw 9 dyrektywy stanowi:

„Udostępniając te informacje, jednostki objęte niniejszą dyrektywą mogą opierać się na krajowych zasadach ramowych, unijnych zasadach ramowych, takich jak system ekozarządzania i audytu (EMAS), lub na międzynarodowych zasadach ramowych, takich jak inicjatywa ONZ Global Compact, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka wdrażające ramy ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”, wytyczne Organizacji Współpracy Regionalnej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw wielonarodowych, norma Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO 26000, trójstronna deklaracja zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza lub inne uznane międzynarodowe zasady ramowe”.

Przedsiębiorstwa mogą również rozważyć wykorzystanie innych ram sprawozdawczości, takich jak rama sprawozdawczości, o których mowa we wprowadzeniu do niniejszych wytycznych.

6. UJAWNIANE INFORMACJE DOTYCZĄCE RÓŻNORODNOŚCI SKŁADU ZARZĄDU

Niniejsza sekcja zawiera szczególne wytyczne mające na celu pomoc dużym spółkom notowanym na giełdzie⁽¹⁾ w sporządzeniu opisu ich polityki w zakresie różnorodności składu zarządu, która stanowi część ich oświadczenia o stosowaniu ładu korporacyjnego⁽²⁾. Opis polityki w zakresie różnorodności składu zarządu nie stanowi części oświadczenia na temat informacji niefinansowych⁽³⁾. Niniejsza sekcja wytycznych pozostaje zatem bez uszczerbku dla konieczności ujawniania istotnych informacji dotyczących różnorodności w ramach oświadczenia na temat informacji niefinansowych.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy duże spółki notowane na rynku regulowanym są zobowiązane do ujawniania w oświadczeniu o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego:

„opisu polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorczych jednostki w odniesieniu do aspektów takich jak na przykład wiek, płeć lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, celów tej polityki różnorodności, sposobu jej realizacji oraz skutków w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli nie stosuje się takiej polityki, oświadczenie zawiera wyjaśnienie takiej decyzji”.

Aspekty związane z różnorodnością

W opisie polityki różnorodności należy wskazać, które kryteria różnorodności są stosowane, i wyjaśnić powody ich wyboru. Wybierając tego rodzaju kryteria, należy uwzględnić wszelkie odpowiednie aspekty różnorodności w celu zapewnienia, by zarząd dysponował wystarczającą różnorodnością opinii oraz wiedzą fachową potrzebną do poprawnego zrozumienia obecnych spraw i długoterminowych ryzyk, a także możliwości związanych z działalnością przedsiębiorstwa. Podczas oceny profili wymaganych do uzyskania optymalnej różnorodności składu organów spółki należy wziąć pod uwagę charakter i złożoność działalności przedsiębiorstwa, jak również kontekst społeczny i środowiskowy, w którym działa przedsiębiorstwo.

⁽¹⁾ Chociaż wymogi dotyczące ujawniania informacji niefinansowych mają zastosowanie do dużych jednostek interesu publicznego zatrudniających powyżej 500 pracowników, wymogi dotyczące ujawniania informacji dotyczących różnorodności składu zarządu mają zastosowanie wyłącznie do dużych spółek notowanych na rynku regulowanym.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 20 dyrektywy 2013/34/UE.

⁽³⁾ O którym mowa w art. 19a dyrektywy 2013/34/UE.

Aspekty związane z różnorodnością powinny co do zasady obejmować wiek, płeć lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe. W stosownych przypadkach – ze względu na obecność geograficzną przedsiębiorstwa i sektor, w którym działa przedsiębiorstwo – właściwe jest również uwzględnienie pochodzenia geograficznego, doświadczenia międzynarodowego, wiedzy fachowej w zakresie odpowiednich kwestii dotyczących zrównoważonego charakteru, reprezentowania pracowników i innych aspektów, na przykład statusu społeczno-ekonomicznego.

Podczas wybierania kandydata na podstawie zdefiniowanych kryteriów w zakresie różnorodności należy uwzględnić przepisy i ogólnie przyjęte zasady w zakresie niedyskryminacji ⁽¹⁾.

Cele

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać konkretne mierzalne cele w odniesieniu do poszczególnych aspektów związanych z różnorodnością. Szczególnie użyteczne jest ustalenie ilościowych celów i ram czasowych, w szczególności w odniesieniu do równowagi płci.

Wdrożenie i rezultaty

Przedsiębiorstwa powinny wskazać, w jaki sposób cele polityki różnorodności są brane pod uwagę przy planowaniu rozwoju kadr, wyborze pracowników, ich mianowaniu oraz ocenie. Powinny również ujawniać rolę właściwych komitetów zarządu w tych procesach. Przedsiębiorstwa powinny również ujawnić, czy informacje dotyczące kryteriów i celów różnorodności zostały przekazane wspólnikom podczas wybierania członków zarządu lub przedłużania ich kadencji w stosownych przypadkach.

Przedsiębiorstwa powinny ujawniać status wdrożenia oraz osiągnięte rezultaty co najmniej za okres, jaki upłynął od ostatniego oświadczenia, w odniesieniu do wszystkich aspektów różnorodności polityki. W przypadku nieosiągnięcia celów w zakresie różnorodności przedsiębiorstwo powinno ujawnić sposób, w jaki zamierza osiągnąć te cele, w tym oczekiwane ramy czasowe, w których zamierza je osiągnąć.

⁽¹⁾ Z takich względów, jak: pochodzenie etniczne, rasa, niepełnosprawność lub orientacja seksualna.